

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/317/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

375/2015. számú (X. 22.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. június 18-án előterjesztett **panaszát** a 2015. október 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos beadványát 2015. június 18-án, elektronikus úton terjesztette elő, a vele szemben 2015. június 10-én fogantatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. június 10-én a kora reggeli órákban a nyomozó hatóság bilincsben elővezette a V. Rendőrkapitányságra, ahol továbbra is bilincsben engedték mozogni a rendőrök. A panaszos állítása alapján, több mint egy óráig az előállító helyiségben zárva tartották.

A panaszos hivatkozva a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényre (továbbiakban: Rtv.) megjegyezte, hogy az elővezetés személyes szabadságot korlátozó intézkedés, a panaszos megítélése szerint az elővezetés egy helyre, jelen esetben a rendőrkapitányság épületébe történő kísérést jelenti, amely során bilincs alkalmazása kizárólag ellenállás, önvészélyes állapot esetében lehetséges. Az előállításra vonatkozó szabályok pedig akkor alkalmazhatók, ha a személy visszatartása indokolt.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos álláspontja szerint, jelen esetben nem volt indokolt a bilincsen történő elővezetés, mivel nem mutatott agresszivitást, illetőleg ellenállást, a határozatot átvette, és megértette, valamint végig közreműködő volt. Továbbá hozzátette azt is, hogy teljesen kihallgatható állapotban volt. A panaszos közölte is a rendőrökkel, hogy az elővezetéssel nem ért egyet, mert eddig minden alkalommal kimentette magát.

A kapitányság járőrei a kísérés felénél rádión értesítették az ügy előadóját, hogy mikor érkeznek a kapitányság épületébe, így a panaszos úgy véli, hogy indokolatlan, jogszerűtlen és eltúlzott volt a bilincs további alkalmazása, és fogva tartása egy kihallgatásra való kísérés, elővezetés miatt.

A panaszos elképzelhetőnek tartja azt, hogy ily módon történő elővezetésre a rendőrség részéről szándékos erőfitogtatás gyanánt került sor. A panaszos ezen kijelentését arra a tényre alapozta, hogy korábban a hatóság ellen panaszt tett, és elfogultságot jelentett be a Vas Megyei Rendőr-főkapitányságon és a Szombathelyi Városi Ügyészségen.

A panaszos fogva tartása 2015. június 10-én 8 óra 5 perctől 2015. június 10-én 9 óra 50 percig tartott.

A panaszos beadványában megjegyezte azt is, hogy az intézkedés rendkívül sértő és megalázó volt számára.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a V. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2015. július 28-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos a rendőri intézkedés ellen panaszt terjesztett elő a hatóságuknál, melyben a vele szemben a V. Rendőrkapitányság által 2015. június 10-én foganatosított rendőri intézkedést – elővezetést, bilincs kényszerítő eszköz alkalmazását – kifogásolta, mely szerint bilincsen vezették elő S. településről a V. Rendőrkapitányságra. Elővezetését visszatartása mellett hajtották végre, több mint egy óráig az előállító helyiségbe zárva tartották, bilincsen engedték mozogni. A panasz 2015. június 26-án érkezett a rendőrkapitányságra, amelyet kivizsgálást követően 2015. július 20-án kelt határozattal a rendőrkapitányság vezetője elutasított.

2) A rendőrség csatolta a 2015. július 20-án kelt, panasz elutasításáról szóló határozatát, mely a következőket tartalmazza.

A határozat szerint, a panaszos 2015. június 26-án előterjesztett rendőri intézkedés elleni panaszát a kapitányságvezető elutasítja, mivel a panasz megalapozatlan.

Tekintettel arra, hogy a határozat indokolásában szereplő tényállás szinte szó szerint megegyezik az előző alpontokban bemutatott rendőri jelentésekben foglaltakkal, a Testület eltekint ismételt ismertetésétől, és csak az új, releváns információkat prezentálja.

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 162.§ (1) bekezdés alapján az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárás cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A (3) bekezdés szerint az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az elővezetést az általa nyomozott ügyben az illetékességi területén eljáró más nyomozó hatóság is végrehajthatja. A rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszert és más intézkedést alkalmazhat.

Az Rtv. 34.§ (1) bekezdése értelmében, a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. (2) Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig - legfeljebb 12 óra időtartamra - vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

A rendelkezésre álló adatok alapján a kapitányságvezető megállapította, hogy a panaszos elővezetését a V. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 2015. június 10-én 13 órára rendelte el. Erre tekintettel az Rtv. 34. § (2) bekezdése alapján visszatartása szükséges és indokolt volt, mivel a rendőrkapitányságra történt érkezés időpontjában, 8 óra 50 perckor az elvégzendő nyomozati cselekmény az eljárást folytató nyomozó szolgálati feladataira is figyelemmel azonnali végrehajtása nem volt lehetséges. A kapitányságvezető továbbá megállapította azt is, hogy a panaszos kihallgatására a lehető legrövidebb időn belül, 9 óra 55 perckor sor került.

Az Rtv. 48.§ c) pontja alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozására.

A kapitányságvezető konstata, hogy az elővezetés kényszerintézkedés végrehajtásának előkészítése során beszerzett adatok alapján megalapozottan lehetett következtetni arra, hogy a panaszos nem kíván együttműködni a rendőrséggel. Több alkalommal szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a kihallgatáson, továbbá az elővezetésre korábban felkért rendőrkapitányság intézkedései nem vezettek eredményre, valamint a hatóság tudomással bírt arról, hogy a panaszos küzdő sportokban jártas személy, illetőleg a rendőri jelentés alapján az elővezetés tényétől ingerült lett, ezért vele szemben a bilincs kényszerítő eszköz alkalmazása szükséges és indokolt volt.

3) 2015. október 2-án, a Testület megkereste a V. Rendőrkapitányságot, abból a célból, hogy tájékoztatást kérjen arról, hogy a panaszos élt-e fellebbezéssel a V. Rendőrkapitányság 2015. július 20-án kelt panaszt elutasító határozata ellen. A rendőrség a Testületet ezzel összefüggésben arról tájékoztatta, hogy a panaszos 2015. július 24-én átvette a határozatot, azonban panaszos nem élt az első fokú határozattal szemben fellebbezéssel, így a végzés jogerőre emelkedett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló

30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos a Testülethez fordulást megelőzően 2015. június 6-án panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A Testület ezért 2015. október 2-án megkereste a V. Rendőrkapitányságot, abból a célból, hogy tájékoztatást kérjen arról, hogy a panaszos élt-e fellebbezéssel a V. Rendőrkapitányság 2015. július 20-án kelt panaszt elutasító határozata ellen. Az ügy előadója, B. E. r. alezredes a következő információt hozta a testület tudomására. A rendőrség tájékoztatása szerint, a panaszos 2015. július 24-én átvette a határozatot, azonban mindezidáig nem terjesztett elő fellebbezést. A fellebbezési határidőről a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 99. § (1) bekezdésébe rendelkezik, mely szerint a fellebbezést - ha

törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül lehet előterjeszteni. A panaszos jelen esetben 2015. július 24-én átvette a határozatot, így a döntés közlését ettől az időponttól számítjuk. Tehát a panaszos számára nyitva álló fellebbezési határidő 2015. augusztus 8-án telt le. Mivel a panaszos a fellebbezési határidőben nem terjesztett elő fellebbezést, így a határozat jogerőre emelkedett.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett azonos tartalmú beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testületnek nincs hatásköre a panasz elbírálására, így azt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET